

κυρία παραπονῶνται ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ εὐρωσιν ὑπερήτριαν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των φθονοῦνται ἄλλας, παρ' αἷς ἐπὶ πολλὰ ἔτη μένουσιν αὐταί· πολὺ καλλίτερον θὰ ἦτο ἂν ἐσπούδαζον αἱ πρῶται τὸν χαρακτῆρα τῶν τελευταίων.

Πολλάκις ἠκούσαμεν συζύγων παραπονουμένων ὅτι ἡ εὐθυμία ἐκείνη μόνον ἐπὶ τοῦ συζύγου των δὲν ἀντηνακλᾶτο· πόσον ἐσπευδον ! ἴσως τὴν στιγμὴν ἐκείνην λυπηρὰ τις σκέψις τὸν ἐδασάνιζε· τοῦτο ἂν μετριάσῃ μόνον τὴν εὐθυμίαν, ἄς τὴν καταστήσῃ ἡρεμωτέραν καὶ ταχέως τὰ νέφη τοῦ ἀνδρὸς θέλουσι διασκεδασθῆ καὶ θέλει λάμψει τὸ ἥαρ εἰς τὸν οἶκον ἐκεῖνον καὶ θέλει ἐξασφαλισθῆ δι' αὐτὸν πᾶσα δυνατὴ ἐπιχείριος εὐτυχία.

Ἡ ἐφημερίς πολλάκις γίνεται ἀφορμὴ συζυγικῆς μεμφιμορίας — μόλις ἔρχεται ὁ κύριος καὶ ἀμέσως λαμβάνει τὰς ἐφημερίδας καὶ κάθηται καὶ ἀναγινώσκει, ἀναγινώσκει μέχρι τῆς ὥρας τοῦ ὕπνου· τότε γὰρ τῷ εἴπηρς τί χρειάζεται ; τότε νὰ τῷ ὁμιλήσω περὶ τῶν τέκνων, περὶ τοῦ οἴκου ἡμῶν ; Ἄ ! σκέφθητε πόσον εἶνε ἀναγκαῖα ἐκείνη ἡ ἐφημερίς, ἣτις εἶνε ὁ μοχλὸς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἣτις τόσους κακοὺς καὶ κακὰς συζύγους ἀπεκάλυψε καταστάσα οὕτω πρόξενος τόσου καλοῦ ! Οἰκονομήσατε ὁμῶς τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἐξῆς· ὅταν ἔλθῃ τὸ φύλλον μὴ τὸ δώσητε εἰς τὰ παιδία νὰ τὸ σχίσωσιν· ἀλλὰ λάβετέ το, διέλθετε ταχέως τὰ τηλεγραφήματα, ἐπιθεωρήσατε τὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὰ διάφορα, ἀναγνώσατε τέλος μετὰ προσοχῆς ἄρθρον τι· τότε, ὅταν μετὰ τὸ φραγτὸν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἀναγνώσεως εἶπατε· « Τί ἀγρίδες, φίλε μου, ἔπεσαν εἰς Σμύρνην ! ἢ « Τί πυρκαϊὰ εἰς Κιγκιάνκην ! » ἢ « αἱ εἰσοδαὶ φαίνονται καλαὶ εἰς τὸν ποταμόν. » Τότε, ἔστε βεβαία, πίπτει ἡ ἐφημερίς· τίς ἡ ἀνάγκη ν' ἀναγνώσῃ τὰ νέα ; ἤκουσε τὰ πάντα ἀπὸ τῶν χειλέων ὑμῶν. Τότε καὶ ἐκεῖνος θέλει ἐρωτήσῃ τὴν ἑρασίμην σύζυγον αὐτοῦ « Ἄνεγνωσας, φιλάττη μου, τοῦ Βιζυηνοῦ τὸν Κόνδρον ; » καὶ ἀμέσως θέλει συναρθῆ ἢ γλυκυτέρα συνομιλία, ἣν ἐποιήσατέ ποτε· οὕτω θέλετε τάχιστα ἀνακαλύψῃ ὅτι ἀντὶ νὰ ἦνε ἐχθρὸς ἡ ἐφημερίς εἶνε τοῦναντίον ὁ καλλίτερος καὶ χρησιμώτερος τῶν κυριῶν φίλος.